

”ڪرماڻيت اِستتي ڪي نشانين“

آڄ اويڪت باپ دادا آڻي ”اويڪت اِستتي پو“ ڪي ورداني بچون وا اويڪت فرشتون سين ملني آئي هئ. يهه اويڪت ملن اس ساري ڪلپ ۾ آب ايڪ هين وار سنگر پر هوتا هئ. ستيگ ۾ پي ديؤ ملن هونگا ليڪن فرشتون ڪا ملن، اويڪت ملن اس سميه هين هوتا هئ. نراڪار باپ پي اويڪت برهما باپ ڪي دواران ملن مناتي هئ. نراڪار ڪو پي يهه فرشتون ڪي محفل آتي پريه لگتي هئ، اس ليئي اپنا ڌام چوڙ آڪاري وا ساڪاري دنيا ۾ ملن مناني آئي هئ. فرشتي بچون ڪي سنيهه ڪي آڪرشت سين باپ ڪو پي روپ بدل، ویش بدل بچون ڪي سنسار ۾ آنا هين پرتا هئ. يهه سنگر يگ باپ اوڙ بچون ڪا آتي پيارا اوڙ نيارا سنسار هئ. سنيهه سڀ سين بڙي آڪرشت ڪرني ڪي شڪتي هئ جو پرم آتما، ٻنڌن مُڪت ڪو پي، شرير سين مُڪت ڪو پي سنيهه ڪي ٻنڌن ۾ ٻانڌ ليتي هئ، اشريري ڪو پي لون ڪي شريرڌاري بناءِ ديتي هئ. يهي هئ بچون ڪي سنيهه ڪا پر تڪيه پر ماڻ.

آڄ ڪا دن انيڪ چارون اور ڪي بچون ڪي سنيهه ڪي ڌارائين، سنيهه ڪي ساگر ۾ سماني ڪا دن هئ. بچي ڪهتي هئ ”هر باپ دادا سين ملني آئي هئ“. بچي ملني آئي هئ؟ وا بچون سين باپ ملني آئي هئ؟ يا دونو هين مذوبن ۾ ملني آئي هئ؟ بچي سنيهه ڪي ساگر ۾ نهاني آئي هئ ليڪن باپ هزارون گنگائون ۾ نهاني آئي هئ. اس ليئي گنگا-ساگر ڪا ميلا وچتر ميلا هئ. سنيهه ڪي ساگر ۾ سماءِ ساگر سمان بن جاتي هئ. آڄ ڪي دن ڪو باپ سمان بنني ڪا سمرتي اَرڻات سمرتي دوس ڪهتي هئ. ڪيون؟ آڄ ڪا دن برهما باپ ڪي سمپن اوڙ سمپورڻ باپ سمان بنني ڪا يادگار دوس هئ. برهما بچا سو باپ، ڪيونڪ برهما بچا پي هئ، باپ پي هئ. آڄ ڪي دن برهما نين بچي ڪي روپ ۾ سپوٽ بچا بنني ڪا ثبوت ديئا، سنيهه ڪي سوروپ ڪا، سمان بنني ڪا ثبوت ديئا. آتي پياري اوڙ آتي نياري پن ڪا ثبوت ديئا، باپ سمان ڪرماڻيت اَرڻات ڪرم ٻنڌن سين مُڪت، نيارا بنني ڪا ثبوت ديئا. ساري ڪلپ ڪي ڪرمون ڪي حساب ڪتاب سين مُڪت هوني ڪا ثبوت ديئا. سواءِ شيوا ڪي سنيهه ڪي اوڙ ڪوئي ٻنڌن نهين. شيوا ۾ پي شيوا ڪي ٻنڌن ۾ ٻنڌني والي شيواڌاري نهين. ڪيونڪ شيوا ۾ ڪوئي ٻنڌن يڪت بن شيوا ڪرتي اوڙ ڪوئي ٻنڌن مُڪت بن شيوا ڪرتي. شيواڌاري برهما باپ پي هئ. ليڪن شيوا دواران حد ڪي رايِل اِچائين شيوا ۾ پي حساب ڪتاب ڪي ٻنڌن ۾ ٻانڌتي هئ. ليڪن سچي شيواڌاري اس حساب ڪتاب سين پي مُڪت هئ. اسي ڪو هين ڪرماڻيت اِستتي ڪها جاتا هئ. جيئي ديھ ڪا ٻنڌن، ديھ ڪي سنڀنڌ ڪا ٻنڌن، اُسي شيوا ۾ سوارڻ، يهه پي ٻنڌن ڪرماڻيت بنني ۾ وگهن ڊالنا هئ. ڪرماڻيت بننا اَرڻات اس رايِل حساب ڪتاب سين پي مُڪت.

مڱجاري نمٽ گيتا پانڌالا ڪي شيواڌاري آئي هئ نان. تو شيوا اَرڻات اوڙون ڪو پي مُڪت بنانا. اوڙون ڪو مُڪت بناتي سِير ڪو ٻنڌن ۾ ٻانڌ تو نهين ديتي؟ نشتموها بنني ڪي بجاءِ، لوڪ بچون آد سڀ سين موه تياڳ ڪر اِستودنت سين موه تو نهين ڪرتي؟ يهه بهت اِچا هئ، بهت اِچا هئ، اِچا اِچا سمجهتي ميري پن ڪي اِچا ڪي ٻنڌن ۾ تو نهين ٻنڌ جاتي؟ سوني ڪي زنجيرين تو اچي نهين لگتي هئ نان؟ تو آڄ ڪا دن حد ڪي ميري ميري سين مُڪت هوني ڪا اَرڻات ڪرماڻيت هوني ڪا اويڪتي دوس منائو. اسي ڪو هين سنيهه ڪا ثبوت ڪها جاتا هئ.

ڪرماڻيت ٻننا يهه لڪش تو سڀڪا آڇا هئ. آب چيڪ ڪرو، ڪهان تڪ ڪرمون ڪي ٻنڌن سين نياري بني هو؟ پهلي بات - لوڪڪ اوڙ اَلوڪڪ، ڪرم اوڙ سنڀنڌ دونو ۾ سوارٿ پاءُ سين مُڪت. دوسري بات - پچلي جنمون ڪي ڪرمون ڪي حساب ڪتاب وا ورتمان پرشارت ڪي ڪمزوري ڪي ڪارڻ ڪسي پي وئرت سڀاءُ سنسڪار ڪي وش هوني سين مُڪت بني هئ؟ ڪي پي ڪوئي ڪمزور سڀاءُ سنسڪار وا پچلا سنسڪار سڀاءُ وشيپوٽ بناتا هئ تو ٻنڌن يُڪت هئ، ٻنڌن مُڪت نهين. اُتسي نهين سوچنا ڪ چاهتي نهين ليڪن سڀاءُ سنسڪار ڪراءِ ديتي هئ. يهه پي نشاني ٻنڌن مُڪت ڪي نهين ليڪن ٻنڌن يُڪت ڪي هئ. اوڙ بات، ڪوئي پي شيوا ڪي، سنگنن ڪي، پرڪرتي ڪي پرستني سَو اِستني ڪو وا سريشت اِستني ڪو ڊگمگ ڪرتي هئ، يهه پي ٻنڌن مُڪت اِستني نهين هئ. اِس ٻنڌن سين پي مُڪت. اوڙ تيسري بات - پُراڻي دنيا ۾ پُراڻي اَنتم شرير ۾ ڪسي پي پرڪار ڪي وياڌي اُپني سريشت اِستني ڪو هلچل ۾ لائي، اِس سين پي مُڪت. ايڪ هئ وياڌي آنا، ايڪ هئ وياڌي هل جانا. تو آنا، يهه پاوي هئ ليڪن اِستني هل جانا، يهه ٻنڌن يُڪت ڪي نشاني هئ. سَو چنن، گيان چنن، شپ چنن ڪي ٻني ڪا چنن بدل شرير ڪي وياڌي ڪا چنن چلنا، اِس سين مُڪت. ڪيونڪ زياده پرڪرتي ڪا چنن، چننا ڪي روپ ۾ بدل جاتا هئ. تو اِس سين مُڪت هونا، اِسي ڪو هين ڪرماڻيت اِستني ڪها جاتا هئ. اِن سڀي ٻنڌن ڪو چورنا، يهي ڪرماڻيت اِستني ڪي نشاني هئ. برهما باپ نين اِن سڀي ٻنڌن سين مُڪت هو ڪرماڻيت اِستني ڪو پراپت ڪيئا. تو آڇ ڪا دوس برهما باپ سمان ڪرماڻيت بني ڪا دوس هئ. آڇ ڪي دوس ڪا مهتو سمجها؟ آڇا. آڇ ڪي سڀا وشيش شيواڌاري آرڻات پُڄ آتما بني والون ڪي سڀا هئ. گيتا پانڌالا ڪولنا آرڻات پُڄ آتما بننا. سڀ سين بڙي تي بڙا پُڄ هر آتما ڪو سڌا ڪي ليئي آرڻات اَنيڪ جنمون ڪي ليئي پاپون سين مُڪت ڪرنا، يهي پُڄ هئ. نام بهت آڇا هئ ”گيتا پانڌالا“. تو گيتا پانڌالا والي آرڻات سڌا سڀير گيتا ڪا پاڻ پڙهني والي اوڙ پڙهاني والي. گيتا گيان ڪا پهلا پاڻ، اشريري آتما بنو اوڙ اَنتم پاڻ نشتموها سمرتي سوروپ بنو. تو پهلا پاڻ هئ وڌي اوڙ اَنتم پاڻ هئ وڌي سين سڌي. تو گيتا پانڌالا والي هر سميه يهه پاڻ پڙهني هئ ڪ صرف مرلي سُناتي هئ؟ ڪيونڪ سچي گيتا پانڌالا ڪي وڌي يهه هئ، پهلي سڀير پڙهنا آرڻات بننا ڪر اوڙون ڪو نمت بن پڙهانا. تو سڀي گيتا پانڌالا والي اِس وڌي سين شيوا ڪرتي هو؟ ڪيونڪ آپ سڀي اِس وشو ڪي آڱي پرماتم پڙهائي ڪا سَمپل هو. تو سَمپل ڪا مهتو هوتا هئ. سَمپل اَنيڪ آتمائون ڪو اُتسا بني ڪي پريٽا ديتا هئ. تو گيتا پانڌالا والون ڪي اوڀر بڙي ڌميواري هئ. اَگر ذرا پي سَمپل بني ۾ ڪمي ڊڪائي تو اَنيڪ آتمائون ڪي پاڳيه بناني ڪي بجاءِ پاڳيه بناني سين وچچت ڪرني ڪي نمت پي بن جائينگي ڪيونڪ ڊيڪني والي، سُنني والي ساڪار روپ ۾ آپ نمت آتمائون ڪو ڊيڪتي هئ. باپ تو گُپت هئ نان. اِس ليئي سڌا اُتسا سريشت ڪرم ڪرڪي ڊڪائو جو آپڪي سريشت ڪرمون ڪو ڊيڪ، اَنيڪ آتماين سريشت ڪرم ڪرڪي اُپني پاڳيه ڪي ريڪا سريشت بنا سڪي. تو ايڪ اُپني ڪو سڌا سَمپل سمجھنا اوڙ دوسرا، سڌا اُپنا سَمپل ياد رکنا. گيتا پانڌالا والون ڪا سَمپل ڪوُنسا هئ، جائني هو؟ ”ڪمل پُشپ“. باپ دادا نين سُنايا هئ ڪ ڪمل بنو اوڙ عمل ڪرو. ڪمل بني ڪا ساڌن هين هئ عمل ڪرنا. اَگر عمل نهين ڪرتي تو ڪمل نهين بن سڪتي. اِس ليئي ”سَمپل هئ“ اوڙ ”ڪمل پُشپ“ ڪا سَمپل سڌا ٻڌي ۾ رکو. شيوا ڪتني پي وڌي ڪو پراپت هو ليڪن شيوا ڪرتي نياري بن نياري بننا، صرف نياري نهين بننا، ڪيونڪ شيوا سين پيار آڇي

بات هئ ليڪن پيار لڏاءُ ڪي روپ ۾ بدل نهيڻ ڄاڻي. اسڪو ڪهڻي هئ، نيار ٻن پيارا بننا. شيوا ڪي نمت بني، يهه تو بهت اچا ڪيئا. پڻج آتما ڪا ٿاڻيئل تو مل هيڻ ڳيا. اس ليئي ديڪو، خاص نمئرنڊ ديئا هئ، ڪيونڪ پڻج ڪا ڪام ڪيئا هئ. اب آڱي جو سڌي ڪا پاڻ پڙهايا، تو سڌي ڪي اسٽني سين ورڌي ڪو پراپت ڪرتي رهنا. سمجها، آڱي ڪيا ڪرنا هئ؟ اچا.

سڀي وشيش ايڪ بات ڪي انتظار ۾ هئ، وه ڪوئسي؟ (رزلت سٺائين) رزلت آپ سٺائينگي يا باپ سٺائينگي؟ باپ دادا نين ڪيا ڪها ٿا، رزلت لينگي يا دينگي؟ ڊراما پلئن اَنوسار جو چلا، ڄئسي چلا اُسڪو اچا هيڻ ڪهينگي. لڪش سڀ نين اچا رڪا، لڪش ٻيٽا شڪتي ڪرم ۾ ڊڪايا. بهت ڪال ڪا وردان نمبروار ڌارڻ ڪيئا پي اوڙ اڀي پي جو وردان پراپت ڪيئا، وه ورداني مورت بن باپ سمان ورداتا بنتي رهنا. اڀي باپ دادا ڪيا چاهتي هئ؟ وردان تو ملا، اب اس ورش بهت ڪال بنڌن مڪت ارڻات باپ سمان ڪرماتيت اسٽني ڪا وشيش اڀياس ڪرتي دنيا ڪو نيار ٻي اوڙ پيار ٻن ڪا اڻيو ڪرائو. ڪي ڪي اڻيو ڪرنا، اڀي اس وڌي ڪو بدل بهت ڪال ڪي اڻيو ٽيون ڪا پر تڪيه بهت ڪال اچل، اڏول، فروگهن، نر بنڌن، فروڪلپ، فروڪرم ارڻات نرا ڪاري، فروڪاري، نراهنڪاري. اس اسٽني ڪو دنيا ڪي آڱي پر تڪيه روپ ۾ لاڻو. اسڪو ڪهڻي هئ باپ سمان بننا. سمجها؟

رزلت ۾ پهل ٻي سڀر سين سنششت، وه ڪتني رهي؟ ڪيونڪ ايڪ هئ سڀر ڪي سنششتا، دوسري هئ برهمڻ پريوار ڪي سنششتا، تيسري هئ باپ ڪي سنششتا. تينون ڪي رزلت ۾ اڀي اوڙ مارڪس ليني هئ. تو سنششت بنو، سنششت ڪرو. باپ ڪي سنششمڻي بن سڌا چمڪتي رهو. باپ دادا بچون ڪا رگارڊ رڪتي هئ، اس ليئي گپت رڪارڊ بناتي هئ. هوونهار هئ، اس ليئي باپ سڌا سمپنتا ڪي اسٽيج ديڪتي هئ. اچا.

سڀي سنششت مڻيان هو نان؟ ورڌي ڪو ديڪ ڪر ڪي خوش رهو. آپ سڀ تو انتظار ۾ هو ڪ آڻورود تڪ ڪيو لڳي. تو اڀي تو صرف هال پرا هئ، ڦر ڪيا ڪرينگي؟ ڦر سوئينگي يا اڪنڊ يوگ ڪرينگي؟ يهه پي هونا هئ. اس ليئي ٿوري ۾ هيڻ راضي رهو. تين پئر ڪي بجاءِ ايڪ پئر پرتوي پي ملي، تو پي راضي رهو. پهل ٻي اُٿسي هوتا ٿا، يهه نهيڻ سوچو. پريوار ڪي ورڌي ڪي خوشي منائو. آڪاش اوڙ پرتوي تو ڪتني والي نهيڻ هئ نان. پهاڙ تو بهت هئ. يهه پي هونا چاهيئي، يهه پي ملنا چاهيئي، يهه بڙي بات بناء ديني هو. يهه داديان پي سوچ ۾ پر جاتي هئ، ڪيا ڪرين، ڪئسي ڪرين؟ اُٿسي پي دن آئينگي جو دن ۾ ڏوڀ ۾ سو جائينگي، رات ۾ جاڳينگي. وو لوگ آگ جلا ڪر آس-پاس بڻ جاتي هئ گرم هو ڪر ڪي، آپ يوگ ڪي آڱي جلا ڪر ڪي بڻ جائينگي. پسند هئ نان يا ڪتيا چاهيئي؟ بئنني ڪي ليئي ڪرسي چاهيئي؟ يهه پهاڙ ڪي پين ڪرسي بناء دينا. جب تڪ ساڌن هئ تو سڪ لو، نهيڻ تو پهاڙي ڪو ڪرسي بنانا. پين ڪو آرام چاهيئي نان، اوڙ تو ڪچ نهيڻ. 5000 آئينگي تو ڪرسيان تو اُٺاني پرينگي نان. اوڙ جب ڪيو لڳينگي تو ڪتيا پي چورني پرينگي. ايورريڊي رهنا. اگر ڪتيا ملي تو پي ”هان جي“، ڌرني ملي تو پي ”هان جي“. اُٿسي شروع سين اڀياس ڪرائي هئ. 15-15 دن تڪ دواخانا بند رهتا. دما ڪي پيشنت پي ڏوڍا (باجهري ڪي روٽي) اوڙ لسڀ پيتي ٿي. ليڪن بيمار نهيڻ هوئي، سڀ تندرست هو گئي. تو يهه شروع ۾ اڀياس ڪر ڪي ڊڪايا هئ، تو اُٺ ۾ پي هونگا نان. نهيڻ تو سوچو، دما ڪا پيشنت اوڙ اُسڪو لسڀ دو تو پهل ڪي هيڻ گهيرا جائينگا. ليڪن دما ڪي دوا ساڻ ۾ هوتي هئ، اس ليئي منورنجن هو جاتا هئ. پير نهيڻ لڳتا هئ. مشڪل نهيڻ لڳتا. تياڀ نهيڻ. ايڪسڪرشن (منورنجن) هو جاتي هئ. تو سڀي تيار هو نان يا پربنڌ ڪرني والي ڪي پاس ٽيچرس لسٽ لي جائينگي؟ اس ليئي نهيڻ ٻلائي هئ نان.

سميه آني پر يه سڀ ساڌن سين پي پري ساڌنا کي سڌي روپ ۾ آنيو ڪرين ٿي. روحاني مليٽري پي هو نان. مليٽري ڪا ڀارت پي تو بڃانا هئ. آني تو سنيهي پريوار هئ، گهر هئ، يه پي آنيو ڪر رهي هو. ليڪن سميه پر روحاني مليٽري بن جو سميه آيا اُسڪو اُسي سنيه سين پار ڪرنا، يه پي مليٽري کي وشيشتا هئ. اڃا.

گجرات ڪو يه وشيش وردان هئ جو ايورريڊي رهتي هئ. بهانا نهين ديتي هئ ڪيا ڪرين، ڪئسي آئين، ريزرويشن نهين ملتي، پهونچ جاتي هئ. نزديڪ ڪا فائدا هئ. گجرات ڪو آگياڪاري بنني ڪا وشيش آشيرواد هئ ڪيونڪ شيوا ۾ پي ”هان جي“ ڪرتي هئ نان. محنت ڪي شيوا سڌا گجرات ڪو ديتي هئ نان. روٽي ڪي شيوا ڪوئن ڪرتا هئ؟ آستان ديني ڪي، ڀاڳ ڏوڙ ڪرني ڪي شيوا گجرات ڪرتا هئ. باپ دادا سڀ ديکتا هئ. اُسي نهين باپ دادا ڪو پتا نهين پرتا. محنت ڪرني والون ڪو وشيش محبوب ڪي محبت پراپت هوتي هئ. نزديڪ ڪا ڀاڳيه هئ اُور ڀاڳيه ڪو آگي ٻڌاني ڪا طريقا اڃا رڪتي هئ. ڀاڳيه ڪو ٻڌانا سپڪو نهين آتا هئ. ڪوئي ڪو ڀاڳيه پراپت هوتا هئ ليڪن اُتي تڪ هين رهتا هئ، ٻڌانا نهين آتا. ليڪن گجرات ڪو ڀاڳيه پراپت هئ اُور ٻڌانا پي آتا هئ. اِس ليئي اپنا ڀاڳيه ٻڌا رهي هو، يه دڪ باپ دادا پي خوش هئ. تو باپ ڪي وشيش آشيرواد، يه پي ايڪ ڀاڳيه ڪي نشاني هئ. سمجها؟

جو پي چارون اور ڪي سنيهي بچي پهونچي هئ، باپ دادا پي اُن سڀي ديش، وديش دونو ڪي سنيهي بچون ڪو سنيه ڪا رٿن ”سڌا اونا شي سنيهي پو“ ڪا وردان دي رهي هئ. سنيه ۾ جئسي دور دور سين ڏوڙ ڪر پهونچي هو، اُسي هين جئسي استول ۾ ڏوڙ لڳائي، سمپ پهونچي، سنمڪ پهونچي، اُسي پرشارت ۾ پي وشيش اُرتي ڪلا دواران باپ سمان بننا ارڻات سڌا باپ ڪي سمپ رهنا. جئسي يهان سامني پهونچي هو، وئسي سڌا اُرتي ڪلا دواران باپ ڪي سمپ هين رهنا. سمجها، ڪيا ڪرنا هئ؟ يه سنيه، دل ڪا سنيه دلارام باپ ڪي پاس آپڪي پهونچي ڪي پهلي هين پهونچ جاتا هئ. چاهي سنمڪ هو، چاهي آج ڪي دن ديش وديش ۾ شير سين دور هئ ليڪن دور هوتي پي سڀي بچي سمپ سين سمپ دل تخت نشين هئ. تو سڀ سين سمپ ڪا آستان هئ دل. تو وديش وا ديش ۾ نهين بڻي هئ ليڪن دل تخت پر بڻي هئ. تو سمپ هو گئي نان. سڀي بچون ڪي يادپيار، الهني، ميني ميني روح رهاڻ، سوغاتين، سڀ باپ ڪي پاس پهونچ گئي. باپ دادا پي سنيهي بچون ڪو ”سڌا محنت سين مڪت هو محبت ۾ مگن رهو“ يه وردان دي رهي هئ. تو سڀي ڪو رٿن مل ڪيا نان. اڃا.

سرو سنيهي آتمائون ڪو، سڌا سمپ رهندي والي آتمائون ڪو، سڌا ٻنڌن مڪت، ڪرماتيت استتي ۾ بهت ڪال آنيو ڪرني والي وشيش آتمائون ڪو، سرو دل تخت نشين سنتشت مٿيون ڪو باپ دادا ڪا ”اويڪتي استتي پو“ ڪي وردان ساڻ يادپيار اُور گُڏنائيت اُور گُڏ مارنگ.

وردان - پُراڻي خاطي سماپت ڪر، نئين سنسڪارون روپي نئين وستر ڌارڻ ڪرني

والي باپ سمان سمپن پو

جئسي ديپاولي پر نئين وستر ڌارڻ ڪرتي هئ، اُسي آپ بچي اِس مرجيو نئين جنم ۾، نئين سنسڪار روپي وستر ڌارڻ ڪر نيان ورش منائو. اپني ڪمزوري، ڪميان، نرپلتا، ڪوملتا آڌ ڪي جو پي پُراڻي خاطي رهي هوئي هئ، انهن سماپت ڪر سڄي ديپاولي منائو. اِس نئين جنم ۾ نئين سنسڪار ڌارڻ ڪر لو تو باپ سمان بن جائين ٿي.

سلوگن - هڏ سنڪلپ ڪا خزانو جمع هو تو وٿرڻ سنڪلپون ۾ سميه نهين جائين ٿا.